

Ha csakugyan meg kell ennek lenni

D55.3
D116.1.53

Mizser Rafael (1934)
Noszvaj, 2011.04.21.
Gyűjtő: Dsupin Pál

Ha csak - u - gyan meg - kell en - nek len - ni,
4 Víg Nosz - vaj - ról ki kell ma - sí - roz - ni,
7 O - lyan szé - pen ki - me - gyek be - lő - le,
10 Nincs sze - re - tőm, kit saj - nál - jak - ben - ne.

Ha csakugyan meg kell ennek lenni,
Víg Noszvajról ki kell masírozni,
Olyan szépen kimegyek belőle,
Nincs szeretőm, kit sajnáljak benne.

Édesanyám, minek adott férjhez,
Minek adott idegenn legényhez,
Idegeny lány lány, idegeny faluba,
Édesanyám nem szokok meg soha.

Víg Noszvajon végtelenül végig,
Minden kis kapuba virág nyílik,
Minden kis kapuba kettő-három,
Sej, csak az enyém hervadt el a nyáron.

A csap utcán végtelenül végig,
Húzd rá, cigány, az anyád mindenit,
Úgy húzd, hogy a babám fölébredjen,
Árva szíve százfele repedjen.

Ha csakugyan meg kell ennek lenni,
Víg Noszvajról ki kell masírozni,
Olyan szépen kimegyek belőle,
Nincs szeretőm, kit sajnáljak benne.

D116.1.53

Rozmaringnak csak az a szokása,
Télen, nyáron Zöld annak az ága,
Ha levágják, karikába hajlik,
A szeretőm ősszel házasodik.